

[Justitsministeren]

Jeg må sige til fru Dorte Bennedsen, at det er klart, at det forhold, at Danmark måtte påtage sig at behandle nogle sager ud fra en humanitær betragtning, og uden at vi efter konventionen eller efter loven i virkeligheden var forpligtet til det, ikke kan føre til, at man på forhånd ligesom siger, at så er der også grundlag for at meddele opholdstilladelse i Danmark.

Selv om vi påtager os at behandle en sag på grund af, at man som indgang mener, at der kan være særlige humanitære årsager til det, vil der ikke dermed være taget stilling til, hvad den endelige afgørelse måtte blive.

Fru Dorte Bennedsen var også inde på spørgsmålet og de bemærkninger, der er til forslaget, om samarbejde og eventuel tilslutning fra andre lande og de juridiske og andre problemer, der kan opstå i den forbindelse. Vi har jo fra dansk side lagt megen vægt på og tilskyndet til, at konventionen blev åbnet for andre lande, og her tænker vi selvfølgelig ikke mindst på de andre nordiske lande. Det mener vi der kunne være mange fordele ved.

Det har vi argumenteret for, både når ministrene har mødtes og i forbindelse med de embedsmandsdrøftelser, der har fundet sted, men vi har ikke indtil nu vundet gehør for vores synspunkter. Vi har heller ikke haft nogen særlig stærk forhandlingsposition, så meget desto mere som Danmark er det eneste land, der ikke har underskrevet konventionen. Det er jo lidt svært at advokere for, at konventionen skal åbnes op for tredjelande, når vi ikke selv har været i stand til at skrive under.

Det er klart, at det sigte har vi ikke opgivet. Når det står omtalt på den måde, det gør i forslaget, er det udtryk for, at man må forudse, at der kan blive forskellige juridiske, politiske og andre former for problemer, når man skal bygge en konvention, der er indgået mellem EF-landene, sammen med andre lande.

Fru Ebba Strange nævnte, at vi ikke skulle genoptage debatten fra 1986. Det skal jeg heller ikke gøre her i dag. Nogle af de spørgsmål, fru Ebba Strange var inde på, bliver der god lejlighed til at drøfte i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Jeg vil blot nævne, at det er rigtig, selvfølgelig, hvad fru Ebba Strange citerede fra artikel 3, de formuleringer, der står dér. Men jeg vil også henviser fru Ebba Strange til artikel 3, punkt 5, hvor det klart er præciseret, at enhver med-

lemsstat bevarer muligheden for i medfør af sin nationale lovgivning at sende en asylansøger til et tredjeland under overholdelse af bestemmelserne i Genèvekonventionen, ændret ved New York-protokollen. Det skal ses i denne sammenhæng.

Fru Ebba Strange lagde også vægt på, at Retsudvalget får en oversigt over de materielle regler, der gælder i de forskellige EF-lande, for så vidt angår tildeling af asyl.

Det er et arbejde, som for et stykke tid siden rent faktisk blev igangsat fra EF's side, hvor man tog hul på at søge tilvejebragt et sådant materiale. Jeg skal ikke kunne sige, hvor langt man er nået med indsamlingen af det. Jeg ved, at det er en ganske kompliceret opgave, for selv om udlændingelovgivningerne i de europæiske lande på en række områder er absolut sammenlignelige, så er der, som fru Ebba Strange også var inde på, betydelige forskelle.

Men vi skal da prøve at få tilvejebragt det bedst mulige materiale, der nu er adgang til at få fremskaffet, i forbindelse med Retsudvalgets arbejde.

Jeg vil bare sige som en lille sidebemærkning, at efter min opfattelse vil der ikke kunne blive tale om, at man pludselig på grænsen skal kunne påtage sig at vurdere, om man med hensyn til ansøgninger har større mulighed for at give en godkendelse eller et afslag efter danske regler end efter mange andre landes regler. Det var jeg også lidt inde på under den forespørgselsdebat, vi havde for nylig.

Det ville efter min mening betyde, at Danmark påtog sig et betydeligt ansvar for behandlingen af et endog meget stort antal ansøgninger, hvis vi i hvert enkelt tilfælde skulle vurdere, om der nu var større mulighed, hvis Danmark behandlede en ansøgning, end f.eks. Italien eller Tyskland med hensyn til, hvad udfaldet så ville være.

Hr. Tom Behnke var inde på, at det her var et oplæg. Ja, et oplæg, det kan man kalde det, men det er altså et lovforslag, og som sagt er det regeringens klare sigte og forhåbning, at forslaget vil kunne vedtages inden sommerferien. Jeg mener, det er vigtigt, også fordi man må forudse, at vi i det lidt længere forløb kan pådrage os nogle problemer, hvis ikke dette bliver bragt i orden.

Hr. Niels Helveg Petersen var inde på spørgsmålet om uvildig rådgivning – jeg har